

РЕШЕНИЕ

№ 12594

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

при участието на секретаря РОСИЦА М. ЛАШОВА
като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110148748 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и следващите от *Гражданския процесуален кодекс* (ГПК).

Образувано е по предявен от „ЗАД Асет Иншурънс“ АД срещу „ЗК Лев Инс“ АД иск с правно основание чл. 411 от *Кодекса за застраховането (КЗ)*.

Ищецът твърди, че на 21.04.2022г. в гр.Ямбол, на паркинг пред магазин „Мебели Виденов“, е настъпило ПТП по вина на водача на МПС влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ, с прикачено ремарке рег. № У0615ЕК, застрахован при ответника по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на произшествието. Поддържа, че в резултат на ПТП другият участник в него – влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ, е претърпял имуществени вреди, заплатени от ищеца в изпълнение на задълженията му по договор за застраховка „Каско“ по полица № 1012110001970, валидна към датата на ПТП. Уточнява, че водачът на МПС с рег. У8864АТ е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата, като при управление на МПС предприел необезопасена маневра по паркиране на заден ход и ударил паркирания влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ, поради което го увредил. Поддържа, че е поканил ответника да репарира вредите, които възлизат в общ размер на 767.79 лева, от които 752.79 лева изплатеното застрахователно обезщетение и 15.00 лева ликвидационни разноски, но ответникът е отказал плащане. С оглед на изложените факти, предявява иск по чл.411 КЗ за сумата от 767.79 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Представя доказателства и прави доказателствени искания за допускане на автотехническа експертиза, на счетоводна експертиза, искане по чл. 190 ГПК и

за разпит на свидетели при призоваване. Претендира разноски.

Ответникът не оспорва наличието на валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ към датата на събитието, нито изплатеното от ищеца по договора „Каско“ обезщетение. Оспорва размера на щетата. Оспорва факта, че в полза на ищеца е възникнало регресно вземане, тъй като отговорното за вредите лице – собственикът на МПС, което е станало причина за настъпване на ПТП - МПС с рег. У8864АТ, и собственикът на увреденото МПС - влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ са едно и също юридическо лице – „Радост Феизова“ ЕООД. В този смисъл навежда довод, че собственикът на увреденото имущество не е трето лице за правоотношението и ответникът не дължи заплащане на обезщетение, като приложение следва да намери изключението по чл. 477, ал. 3 КЗ. Прави искане за допускане на допълнителен въпрос към поисканата от ищеца автотехническа експертиза. Претендира разноски.

При проверка на материалите по делото, съдът намира от *фактическа и правна страна* следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Нормата указва също, че застрахователят по имуществена застраховка с предмет увредената вещ може да предяви вземанията си направо към застрахователя по „Гражданска отговорност“ на деликвента. За уважаване на предявения иск ищецът е следвало да докаже в условията на пълно и главно доказване наличие на договор за застраховка между него и собственика на увредената вещ; настъпило застрахователно събитие; плащане на застрахователно обезщетение; вина за причиняването на вредите (вината се предполага, ако се докаже противоправното поведение и пряката причинна връзка между него и настъпилите вреди); договор за застраховка между ответника и собственика на застрахованото имущество, с което е осъществен деликта, по силата на който ответникът покрива отговорността на причинителя на вредата. Тежестта за доказване на релевантните по делото факти е указана на страните с определението на съда по чл. 140 ГПК.

Обявено е за безспорно между страните, а и се подкрепя от събраните по делото доказателства /застрахователна полица № 1012110001970/2021г./, че ищецът е сключил договор за имуществено застраховане „Каско“ с период на валидност 30.04.2021г. – 29.04.2022г. за влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ. Влекачът е собственост на „Радост Феизова“ ЕООД. Между страните не се спори, че всички вреди по застрахованата вещ, произтекли от пътно-транспортно произшествие, се покриват от застрахователя съгласно ОУ.

Приет е двустранен протокол за ПТП от 21.04.2022г., съставен от участниците в ПТП-то, в който са описани участниците в ПТП – влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ /участник 1/ и влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ /участник 2/, механизма на ПТП – участник 2 е бил в паркирано състояние, като при опит да паркира участник 1

реализира ПТП, както и вредите от него – отпред в ляво преден капак, предна маска и др. за участник 1 и за участник 2. В протокола страните са постигнали съгласие, че виновен за инцидента е водача на влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ.

Приложено е заявление от 26.04.2022г. от собственика на влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ, до ищеца, с което заявява как е настъпило произшествието – „вleckача с ремаркетo бях паркирал на вътрешния паркинг на фирмата и изчаквах да бѣда повикан на рампата за товарене. В един момент колегата пред мен започна маневра назад. Видях, че ремаркетo му отива върху моя влекач и ме блъсна. Описани са и вредите.

Не се спори и се признава от ответника, че за влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ е сключена с ответника и е била валидна към датата на ПТП застраховка ГО, по силата на която ответното дружество се е задължило да покрие вреди, нанесени от противоправното и виновно поведение на деликвента при управлението на автомобила. За удостоверяване на този факт е приложена и справка от информационната система на Гаранционен фонд.

Представена е преписка по щета № 10022002235 на ищеца, от която се установява, че влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ, е бил на оглед при застрахователя-ищец за опис на вредите и оценка. Стойността на щетите била определена на 752.79 лева, заплатени от ищеца на 19.05.2022г. - платежно нареждане, л.17 от делото.

Приложена е покана за доброволно изпълнение за репарирание на вредите отправена от ищеца до ответника, в отговор на която ответникът „ЗК Лев Инс“ АД е отказал да извърши плащане.

Приета е съдебна автотехническа експертиза, вещото лице по която е обосновал заключение, че описаните от ищеца вреди по влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ са в причинно-следствена връзка с описания в исковата молба и в двустранния протокол механизъм на произшествие. Посочил е, че действителния размер на вредите към датата на застрахователното събитие с влагане на алтернативни части е в размер на 1517.33 лева. Вещото лице е посочило механизма на ПТП, а именно: произшествието е настъпило в гр. София, на паркинга на Мебели Виденов, в района на който бил паркиран влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ, като в същото време водача на влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ предприел маневра за движение на заден ход и при недостатъчен контрол над управлението, водача на това МПС реализирал ПТП с паркирания влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ. Като причина за ПТП е посочена, че се състои от субективен характер – действия на водача на влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ с органите на управление.

При така събраните доказателства съдът намира исковата претенция за основателна и доказана. Проведено е от ищеца пълно и главно доказване на обстоятелствата, от които извежда правото си – наличие на непозволено увреждане от водач на застраховано при ответника по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ МПС, както и плащане на щетата от застрахователя-ищец, с което последният се е суброгирал в правата на

собственика на застрахованата при него по договор за имуществено застраховане вещ.

Спорен между страните е правният въпрос дали застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" отговаря за вредите, които водач на автомобил, който е собственост на едно юридическо лице, е причинил на друг автомобил, който е собственост на същото юридическо лице. Доказателства чия собственост е влекач марка „Волво FX440“, с рег. № У0745АТ са налични по делото и дават яснота, че собственик и на това МПС е „Радост Феизова“ ЕООД. При все това, отговор на въпроса следва да се търси в чл. 477, ал. 1 и ал. 3 КЗ. Съгласно чл. 477, ал. 1 КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата. Алинея втора на същия член изброява кои лица са застраховани по този договор. Това са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание. Т.е. застрахователят по застраховка гражданска отговорност отговаря за неправомерните действия на всички изброени в алинея втора лица и всяко от тях може да има качеството "застрахован", въпреки че договорът за застраховка е сключен само с едно лице – в случая „Радост Феизова“ ЕООД, в качеството му на собственик на автомобила. За яснота е необходимо да се направи разграничение между двете понятия: "застраховащ", т.е. лицето, което сключва договора за застраховка, и "застрахован", т.е. лицето, чийто действия могат да осъществят съответния застрахователен риск. За трети лица по алинея първа се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди – така алинея трета на същия член. За да се отговори правилно на въпроса дали собственикът на увредения автомобил е такова трето лице, в хипотезата, в която същият е собственик и на увреждащия автомобил, трябва да се отговори на въпроса дали това лице отговаря за причинените вреди. В тази връзка съдът съобрази и разпоредбата на чл. 494 КЗ, която урежда изключенията от застрахователното покритие, при наличието на които застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" не заплаща обезщетение. Изключени са вредите, причинени от виновния водач на моторното превозно средство – така т. 1. Т.е. отново законодателят поставя разграничение между собственика на автомобила и виновния водач, като дава ясно уточнение, че двете качества може да не се съвместяват в едно и също лице. Подобно разграничение се среща и в текста на чл. 493, ал. 1 КЗ, която казва, че застрахованият отговаря за причинените на трети лица, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство. Отново се достига до извода, че не само чрез притежаването на собствено моторно превозно средство, но и чрез използването на чуждо такова, застрахованият може да извърши действия, които да осъществят застрахователния риск. Като съобрази всички тези разпоредби в тяхната систематическа взаимовръзка, съдът

достига до извода, че обект на застраховане по този тип застраховки, са действията на водача, управлявал съответното моторно превозно средство, чийто действия са станали причина за възникване на неговата гражданска отговорност, а не собственикът на това превозно средство. Този извод не нарушава разпоредбата на чл. 493, ал. 1, т. 2 КЗ, тъй като в конкретния случай безсъмнено е доказано, че виновният водач – Николай Михалев – не е собственик на нито едното от двете процесни МПС, т.е. за него те представляват "чуждо имущество". В подкрепа на този извод са и указанията, дадени с Тълкувателно решение № 1 от 23.12.2015 г. на ВКС по т. д. № 1/2014 г., ОСТК, като в т. 8 от същото е прието, че собственикът на превозно средство, сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е трето лице по смисъла на чл. 257, ал. 3 КЗ (отм.), който е аналогичен на чл. 477, ал. 3 от сега действащия КЗ и е легитимиран да предяви иск срещу застрахователя по същата застраховка за причинените му вреди при управление на собственото му моторно-превозно средство от друго лице. Т. е. собственикът на един автомобил може да претендира обезщетение от застраховател по застраховка Гражданска отговорност за причинените върху неговия автомобил вреди от трето лице именно защото действията на това трето лице, а не конкретният автомобил, са обект на застрахователно покритие. По изложените мотиви възражението се намира за неоснователно.

Механизма на ПТП се доказва по делото и е този, посочен в исковата молба, в уведомлението за настъпилото събитие до ищеца, ДКП и заключението по САТЕ. Не се установи нарушаване правилата за движение от страна на водача на „влекач марка „Волво FH440“, с рег. № У0745АТ. Този автомобил е бил в паркирано състояние и то на място, за което няма данни паркирането да е забранено /на база на Мебели Виденов/. Нарушение на правилото на чл. 20, ал. 1 ЗДВП от водача на т.а. „Евобус О550“ с рег.№ ВР 1757 СМ. По делото други доказателства, които да оборват вината на водача на т.а. „Евобус О550“ с рег. № ВР 1757 СМ и да установяват друг механизъм не се съдържат. При това положение, поведението на водача на влекач марка „Волво Х440“, рег. № У8864АТ – маневра на заден ход, без да контролира непрекъснато управляваното от него превозно средство, е причина за инцидента. В резултат именно на това нарушение траекторията на двата автомобила се е пресякла и е настъпил удар.

Спорен е размера на причинените вреди с оглед възражението на ответника, че е завишен.

За изясняване на тези въпроси по делото е изслушана и приета съдебна автотехническа експертиза, вещото лице по която е дало заключение за действителния размер на вредите към датата на застрахователното събитие по средната пазарна стойност е в размер на 1517.33 лева. Соченият размер далеч надхвърля претендирания, който според заключението е изчислен по метода за ликвидация по риск Каско, на който се позовава и ответника. При тези констатации, съдът намира заключението за обективно, пълно и обосновано, поради което не споделя направеното от ответника възражение срещу размера на вредите.

Предвид изложеното, съдът намира предявеният главен иск за основателен, тъй като е проведено пълно и главно доказване на обстоятелствата, от които извежда правото си ищеца

– наличие на непозволено увреждане от водач на застраховано при ответника по договор за застраховка ГО МПС, както и плащане на щетата от застрахователя-ищец, с което последният се е суброгирал в правата на собственика на застрахованата при него по договор за имуществено застраховане вещ. Ето защо, до пълния размер исковата претенция следва да се уважи, като сумата се присъди ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 07.09.2022г., до окончателното плащане.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл.412, ал.3 КЗ ответникът е следвало в 30-дневен срок от поканата да определи и изплати обезщетение по процесната щета или мотивирано да откаже плащане. С изтичане на срока и при установена основателност на претенцията, ответникът се счита, че е изпаднал в забава по отношение на задължението си да репарира вредите. Ето защо и на това основание се явява задължен да покрие сторените от ищеца разходи по водене на делото, тъй като е станал причина за завеждане на иска.

Разходите на ищеца в производството са в общ размер на 350.00 лева, от които 50.00 лева държавна такса, 200.00 лева депозит за вещо лице, 100.00 лева юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер, поради което не подлежи на намаляване по направеното възражение за прекомерност.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, Второ гражданско отделение, 55-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 411 КЗ, „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да заплати на „ЗАД Асет Иншурънс“ АД, ЕИК 203066057, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Шар Планина“ № 35, сумата **767.79 лева** – суброгационно вземане на ищеца, включващо ликвидационни разноси в размер на 15.00 лева, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане „Каско – Пълно каско“ на влекач марка „Волво ФХ440“, с рег. № У0745АТ за вреди, настъпили в резултат на ПТП на 21.04.2022г. в гр.Ямбол, на паркинг пред магазин „Мебели Виденов“, по вина на водача на МПС влекач марка „Волво Х440“, рег. № У 8864 АТ, с прикачено ремарке рег. № У0615ЕК, застрахован по договор за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, ведно със законната лихва от 07.09.2022г. до окончателното плащане на вземането.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК, „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, да заплати на „ЗАД Асет Иншурънс“ АД, ЕИК 203066057, сумата **350.00 лева**– разноси по делото.

УКАЗВА на ответника, че присъденото вземане може да бъде заплатено по следната банкова сметка на ищеца: BG 96 IABG 8098 1002 7078 04 при „Интернешънъл Асет Банк“

АД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

***ПРЕПИС** от решението да се връчи на страните.*

Съдия при Софийски районен съд: _____